

הסעודה אצל מר ארנב

מתוך "סיפורי העץ החלול"

כתב א.ב.פיין

צייר ג'.קונדה

יום אחד הגיעה הודעה לעץ החלול, שם גרו מר דביבון, מר עורב ומר אופוסום. ובהודעה הוזמנו תושבי העץ החלול על ידי מר ג'ק ארנב לסעודה למחרת בביתו. רק שלושתם היו מוזמנים ועוד מר צב, והם התבקשו להגיע מוקדם, כדי שיוכלו ביחד לבלות את אחר הצהריים ארוך.

מר ג'ק ארנב לא היה צריך לציין זאת כי מר אופוסום היה מיד יוצא לדרך אילו זה לא היה קצת מוגזם, וגם מר עורב ומר דביבון התרגשו מאוד. הם דיברו כל הערב על

הבגדים שילבשו כדי ללכת לסעודה, ומר אופוסום חשש שהחליפה הטובה ביותר שלו נאכלה כבר בחלקה על ידי עש, ומר עורב ומר דביבון חיפשו

במגירות והוציאו חולצות נקיות כדי שתיהנה מוכנות למחר.

בבוקר הם קמו עוד הרבה זמן לפני הזריחה. מר אופוסום הביט ראשון החוצה ואחר כך אמר לאחרים שבלילה ירד שלג קל, אבל עכשיו מזג האוויר בהיר, וקריר, ומעורר תיאבון טוב. הוא גם אמר שבעצמו יאכל ארוחת בוקר קלה בלבד, כדי לשמור את תאבונו לסעודה גדולה.

כולם היו כבר לבושים ומוכנים עוד הרבה לפני הזמן, אך הצליחו להתאפק עד השעה עשר ואז אמר מר אופוסום ששערות ראשו כבר מתחילות להלבין מהמתנה, והם יצאו לדרך.

גם מר ג'ק ארנב קם מוקדם באותו הבוקר, והשולחן היה כבר כמעט ערוך לגמרי כאשר האורחים הגיעו. היה ממש נעים לראות איך הוא מסתובב שם בסינור גדול ושרולים מופשלים. הדביבון והעורב התיישבו בינתיים בסלון ועיינו באלבום ובכמה ספרים שמצאו על השולחן, אבל מר אופוסום היה כבר רעב אחרי ארוחת הבוקר הקלה שלו, וכל הזמן הציץ למטבח, שמשם בא ריח

נהדר, והוא עמד שם ודיבר עם ג'ק ארנב, ושאל
מאין השיג את העופות, והאם הוא חושב שמר
שועל יכול להשיג גם לו כמה, והאם הלחם עלה
כראוי למרות מזג האוויר הקר.
ואז הארנב הראה לאופוסום כמה מרשמים חדשים,
ומר אופוסום טעם מהכל, כאילו רק רוצה לדעת איך
זה עשוי, אבל האמת היא,
כי היה כבר מאוד רעב וקשה היה לו להמתין.
כשהגיע גם מר צב הכל היה כבר על השולחן, כך
שיכלו כולם להתיישב. אופוסום טעם כבר כל כך
הרבה שלא היה רעב כמו הדביבון והעורב, והתנהג
לכן מאוד יפה, אבל דרך על רגליו של דביבון כי זה
אכל בחמדנות יתר, ולחש לעורב שלא יפה לדחוף
אוכל על הצלחת שלו, כאילו שהוא מנקה שלג
מהגג.
הם היו עסוקים תחילה באכילה, אבל אחרי כן
התחילו גם לספר סיפורים וג'ק ארנב סיפר על
הזמנים בהם מר כלב רדף אחריו עד הבית, והוא
השאיר את מר כלב לפני הדלת כל אחר הצהריים,
יושב שם ומחכה לארוחה.

ואז גם מר צב סיפר איך באותו היום עצר את מר
כלב וסיפר לו שהארנב הלך להכין לו ארוחת
צהריים, וכולם צחקו, ומר דביבון ומר אופוסום אמרו
שמר כלב חושב כי הם מפחדים ממנו, אבל
בהזדמנות הראשונה הם יראו לו כמה דברים
שיפתחו לו עיניים.

על כך מר עורב צחק חזק עד שהתחיל להשתעל,
וכשארנב אמר שגם הוא אינו מפחד, אפילו הצב
צחק.

ואז מר דביבון ומר אופוסום ומר ג'ק ארנב דפקו
בשולחן ואמרו "רק יופיע מר כלב והוא יראה האם
אנו מפחדים או לא".

ובדיוק באותו הרגע נשמעה דפיקה חזקה וגם "ואו!
ואו!" ממש ליד הדלת ומר ג'ק ארנב נפל לארץ,
ולמר דביבון נשפך הקפה, ומר אופוסום, שהיה כה
מלא כי בקושי יכול היה לזוז, התגלגל אל תחת
השולחן והתעלף מיד.

רק מר עורב ומר צב לא פחדו כי הם חברים טובים
עם מר כלב, אבל גם הם חששו קצת לארנב
ולדביבון ולאופוסום, אלא שלא חשבו שמר כלב יוכל

להיכנס כי הדלת הייתה נעולה. הם רק צחקו ודפקו על השולחן כמו שעשו קודם האחרים, ואמרו "הו כן, רק שמר כלב יופיע! רק שמר כלב יופיע!" ג'ק ארנב התבייש, כי זה הרי היה בביתו, ולכן קם מיד, ניגש לדלת ושאל "הו, מר כלב, האם זה אתה?"

מר כלב אמר שזה הוא, ושהוא ראה את העקבות בשלג וחשב שיוכל להשתתף בעצמו בסעודה הזו. דברים אלה צמררו את שערות ראשו של מר דביבון ומר אופוסום שהתגלגל תחת השולחן גנח חזק וזחל אחרי וילון ארוך, שם יכול היה להתעלף ולהתכסות בו בזמן.

מר ארנב חשב רגע ואחר כך אמר, מאוד בנימוס "חבל מאוד, מר כלב. ממש חבל, אבל כל פעם שאתה בא, משהו מונע ממני ליהנות מחברתך. בדיוק עכשיו קמנו מהשולחן ולא נשאר כל דבר אכיל וחוץ מזה מר אופוסום הרגיש רע ואנחנו קצת מבולבלים כאן ובערבוביה גדולה."

אבל מר כלב אמר שהוא לא מודאג, ושיהיה לו מספיק אוכל גם כן, ושהוא מסתדר יפה מאוד עם

חולים למיניהם. ואז נתן נביחה עוד יותר חזקה
ואמר "כבר שטת בי פעם אחד, אך לא תצליח
לשטות בי יותר. אז הזז מיד את הבריח ופתח את
הדלת!"

ג'ק ארנב אמר שבמצב הנוכחי הוא לא יוכל להזמין
אותו פנימה, ושאולי אחרי שקיעת השמש הוא יוכל
להכניס אותו. והוא יודע, כמובן, שמר כלב לא יכול
לחכות כל כך הרבה זמן, ולכן הם יאלצו לוותר על
חברתו הפעם.

אז אמר מר כלב שמשפחתו היום לא בבית, ושהוא
יכול להישאר כמה שנדרש, כל הלילה אפילו, אבל
אינו רוצה בכך, והוא נתן עוד נביחה "ואו! ואו!"
חזקה ואמר "פתח את הדלת או שאני אפרוץ
בכוח!"

ג'ק ארנב ומר דביבון קפצו מרוגשים כששמעו זאת,
ומר אופוסום כמעט מת. זה גם הדאיג את מר עורב
ומר צב, כי הם ידעו שאם הדלת תיפרץ תהיה כאן
מהומה גדולה, שלא ידוע כיצד היא תיגמר.

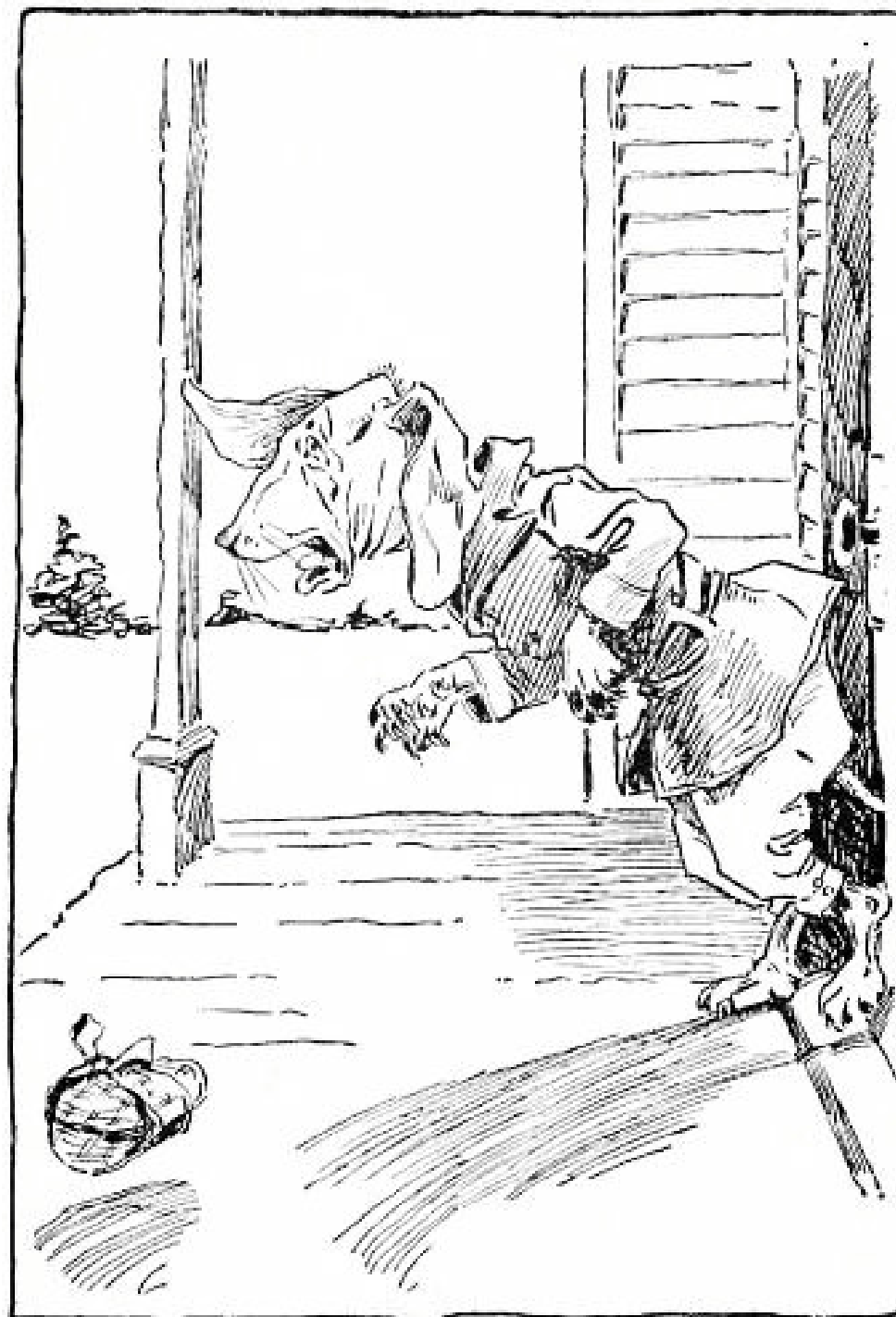
ואז מר כלב לקח תנופה וקפץ אל הדלת וזו חרקה
ונפתחה קצת, כך שהארנב יכול היה לראות דרך

החריץ קצת אור וגם את רגליו הצהובות של מר
כלב ואת זנבו. וכשהוא ראה זאת נתן דילוג גדול
ונחת על מדף הצלחות. מר אופוסום קפץ אף הוא
ורץ סביב החדר והתעלף בכמה מקומות, כי חיפש
מקום כזה שיהיה בטוח יותר מקודמו. ומר דביבון
טיפס על הוילון של הארנב וטיפס חזק את המוט
שלמעלה.

העורב והצב רק עמדו בשקט והתכוננו להתווכח
עם מר כלב, כשיכנס.

ושוב נשמע "זבנג!" גדול והפעם חזק יותר מאשר
קודם, והדלת חרקה חזק יותר, והחריץ נפתח יותר,
כי מר כלב דחף את הדלת בגבו. וכאן הוא עשה
טעות, כי תוך שניה, בזמן שהחריץ נפתח, קצה
זנבו נכנס לשם והדלת נסגרה ממש עליו, ושם הוא
נשאר. ועכשיו, כמה שהוא משך יותר, כך הדלת
צבתה אותו יותר והוא ילל בקול רם.

אפשר היה לחשוב שקצה קטן של זנבו לא
יגרום לו לילל כל כך חזק, ובכל זאת כך היה, והוא
לא יכול היה להתרחק מהדלת כדי לקחת תנופה
ולדחוף אותה שוב בכוח.

כשמר ארנב ראה את מצבו של מר כלב, הפסיק להתייחס עכשיו לכל האירוע, וירד ממדף הצלחות עם מגש הקינוח על זרועו. ומר דביבון ירד מהוילון ואמר שתמיד אהב קצת להתעמל אחרי ארוחה טובה. ואז הם אכלו את הקינוח וכל אותו הזמן מר כלב עשה בחוץ מהומה גדולה ואחר כך התחיל להתחנן ולבקש והבטיח הכל, אם רק ישחררו אותו. מר ארנב הזכיר לו אז שמשפחתו לא בבית, והוא לא צריך למהר ויכול להישאר כאן כמה שרק ירצה. ומר כלב קרא למר צב ולמר עורב שישחררו את הזנב שלו מהדלת, אך שניהם ענו שזה לא יהיה יפה מצדם לגרש אורח מביתו של מר ארנב. כעבור זמן מר דביבון ומר אופוסום החליטו לחזור הביתה, ומר ארנב פתח להם את הדלת האחורית. והם הלכו סביב ואמרו שלום למר כלב, ושמקווים כי הוא נהנה. ומר כלב ענה להם, עם דמעות בעיניו, שהוא מצטער שהם כבר הולכים, אבל שהוא מקווה לפגוש אותם שוב בקרוב. על כך הם צחקו והסתכלו היטב על מר כלב, כי עוד לא הזדמן להם להיות כל כך קרוב אליו. אחר כך הלכו וצחקו כל הדרך

אפילו לא שמע כשמר ג'ק ארנב קרא לו מהחלון
"שיטתי בכך פעם, שיטתי בכך פעמיים ואם תחזור
שוב, אשטה בכך בשלישית!"

והביטו סביב ואמרו שזו הייתה הבדיחה הטובה
ביותר ששמעו אי-פעם.
מר עורב ומר צב לא הלכו מיד. הם עוד נשארו
ושוחחו עם ג'ק ארנב, כדי לתת לדביבון ולאופוסום
זמן להגיע הביתה. אחר כך אמרו שלום למר ארנב
והוא הוציא אותם בדלת האחורית, וכשזו הייתה
כבר סגורה ונעולה ג'ק ארנב אמר למר כלב שהוא
ישחרר אותו, אבל רק אם יבטיח ללכת מיד הביתה
ולהתנהג יפה, ולא ישתולל בכל הסביבה. מר כלב
הבטיח ורק ביקש שישחרר אותו מהר כי הוא כבר
לא מרגיש את הזנב שלו. ואז ג'ק ארנב לקח
חתיכת עץ הסקה והזיז בה קצת את הדלת, וזנבו
של מר כלב השתחרר בדיוק כשמר צב ומר עורב
באו מאחורי הבית.

מר כלב התבייש מאוד ואמר שהוא מצטער, אבל
גם חושב שזה לא יפה איך שנהגו בו, ואז מר עורב
אמר שבקרוב הוא יזמין אותו לארוחה בביתו, ושזה
יקשה על הדביבון והאופוסום, כי הם יאלצו
להישאר סגורים בחדריהם. זה עודד קצת את מר
כלב, ומר צב ומר עורב הלכו משם יחד אתו, והוא